

„Tedaj te je pa vendar dobro izplačal.“

„Dobro, dobro!“

In smijala sva se oba.

Zdaj pa vsem prijazen pozdrav, Tončetu in drugim
mojim znancem, čitateljem in prijateljem.

Miklavževi darovi.

Jako pogumno,
Gladko, razumno
Molil molitve sem vse:
Oče naš, vero . . .
Vsako, katero
Nikolaj vprašal me je.

Potlej začelo
Se je veselo
Razdeljevanje daril:
Jaz pa v plačilo
In vspodbudilo,
Čujte le, kaj sem dobil:

Tukaj konjička,
Tamkaj možička,
Tudi voziček imam.
Niti cesarju,
Niti vladarju
Tega za krono ne dam.

Glejte vojaka,
Tu korenjaka,
Kak se po koncu drži.
Taka hrabrina
In korenina
Bom tudi jaz, se mi zdi.

Štejem na prste
Cele še vrste
Lepega mnogo blaga.
A naštevati
In razkladati
Treba mi tu ni vsega.

Pridni bodimo,
Radi molimo,
Vsak se nas bo veselil.
Kdor rad uboga,
Leta še mnoga
Bode dobival daril.

Fr. Zdravko.

Ej, ti snežec . . .

Ej, ti snežec, snežec beli,
Kaj zavil v sneženi prt
Vse si cvetke, vsa drevesa,
Ki pokrivajo naš vrt?

Ej, ti snežec, snežec beli,
Le počakaj malo me,
Da obujem one škornje,
Ki jih hlapec nosil je!

In da suknjo nase denem
In pa kučmo na glavo,
Potlej pa veliko prekljo
Vzamem v desno si roko.

Ej, ti snežec, snežec beli,
To boš sul dol raz dreves,
Ko bom mlatil in udrihal
Pa smejal se sladko vmes!

Tatjan.

